

delse til hjemlandet af astronauter og rumfartøjer. Endvidere opfordredes komiteen på Sveriges foranledning til at gennemføre en undersøgelse af de tekniske, økonomiske og politiske aspekter i forbindelse med spørgsmålet om massekommunikation ved hjælp af satellitter. I den anden resolution (res. 2261) opfordredes alle tidligere indbudte stater til at deltage i Wiener-konferencen om det ydre rum i 1968.

Plenarforsamlingen vedtog den 19. december uden forudgående udvalgsbehandling enstemmigt resolution 2345 vedrørende aftale om bistand til og tilbagesendelse til hjemlandet af astronauter og rumfartøjer.

I. udvalgs beretning: A/6883.

Korea-spørgsmålet.

(Dagsordenens punkt 33).

I. udvalgs behandling af Korea-spørgsmålet fandt sted i tiden 1.-8. november 1967, dels på grundlag af beretningen fra FNs kommission for Koreas genforening og genopbygning (UNCURK) for tidsrummet august 1966 til august 1967, dels på grundlag af en beretning vedrørende den aktuelle situation langs den demilitariserede zone, udarbejdet af den amerikanske regering i dennes egenskab af øverstbefalende for FNs Korea-styrker, samt to breve fra henholdsvis Nord- og Sydkoreas udenrigsministre.

Den årlige debat i generalforsamlingens 1. udvalg om Korea-spørgsmålet begyndte traditionelt med en procedureafstemning om Nord- og Sydkoreas deltagelse i forhandlingerne. Ligeledes traditionelt vedtoges et vestligt forslag om at indbyde Sydkorea til at deltage uden stemmeret og at bekræfte Nordkoreas adkomst til samme status under forudsætning af nordkoreansk anerkendelse af FNs kompetence til at behandle Korea-spørgsmålet. Danmark, Island og Norge stemte for denne beslutning, medens Sverige og Finland var blandt de lande, som undlod at stemme.

Under debatten hævdedes det som tidligere fra østlig side, at problemet var et internt koreansk anliggende, som FN ikke havde kompetence til at blande sig i, at UNCURK udgjorde en hindring for en løsning af Korea-spørgsmålet, og at amerikanske tropper okkuperede Sydkorea i FNs navn

til støtte for USAs imperialistiske hensigter i området.

Tre østlige forslag om spørgsmålets sletelse af dagsordenen og ophør af FNs tilstedeværelse i Korea forkastedes af udvalget. Et vestligt forslag om UNCURKs opretholdelse vedtoges bl. a. med de nordiske stemmer med undtagelse af Finland, som afstod. Den 16. november vedtoges forslaget i generalforsamlingen med stemmetallene 68-23-26 (res. 2269). En delafstemning om resolutionens paragraf 4, som omhandler oprettholdelsen af Korea-styrkerne, vedtoges med stemmerne 66-24-23. For stemte bl. a. de nordiske lande, i dette tilfælde også med undtagelse af Finland, som afstod.

I. udvalgs beretning: A/6906.

Latinamerika som atomfri zone.

(Dagsordenens punkt 91).

Debatten i 1. udvalg vedrørende ovennævnte dagsordenepunkt fandt sted i tiden 23.-27. og 30. oktober 1967 bl. a. på grundlag af teksten til konventionen om forbud mod anvendelse af kernevåben i Latinamerika, som åbnedes for undertegnelse den 14. februar 1967. Konventionen var ved debattens åbning undertegnet af alle de 21 latinamerikanske lande, der har deltaget i traktatforhandlingerne, idet Jamaica omend ikke uden betænkeligheder underskrev den 26. oktober 1967. Derimod var hverken konventionens protokol I eller II undertegnet af de af protokollerne omfattede stater, d. v. s. de, der henholdsvis er ansvarlige for områder i Latinamerika eller er atommagter.

I. Debatten.

Debatten omfattede indlæg fra 46 lande herunder fra flertallet af de latinamerikanske lande, fra de i FN repræsenterede atommagter, Frankrig, Sovjetunionen, Storbritannien, USA samt fra den for et latinamerikansk område ansvarlige stat, Holland.

Drøftelserne indledtes med en længere tale af formanden for den forberedende kommission til oprettelse af en atomfri zone i Latinamerika, Mexico's FN-ambassadør, A. Garcia Robles, som bl. a. redegjorde for konventionens forhistorie, dens forarbejder samt for indholdet af de vigtigste traktatbestemmelser. Endvidere fremhævede han,